

niti tabulku se jménem a zaměstnáním svého zřízence. To se v souzeném případě stalo. Žalovaný jako nájemce bytu jest oprávněn používatí najaté věci podle smlouvy a podle obchodního a místního zvyku. Podle toho může používatí i dveří ke své provozovně k připevnění svých orientačních a reklamních tabulek, nikoli však ku připevnění orientační tabulky svého zřízence, která má přece v první řadě sloužiti ku prospěchu tohoto zřízence. Protože není tvrzeno, že si žalovaný smlouvou zajistil takové právo, jednal nesprávně, dav k jejímu připevnění svolení. Pronajímatelé nejsou povinni takovou tabulku na pronajmutém bytě trpěti, zejména, ana může vzbuditi dojem, že jsou v něm dva zubní technici. Jejich žádosti, aby ji odstranili, není žalovaný nijak dotčen ve svém nájemním právu, a že by pronajímatel neměl na jejím odstranění zájmu zasluhujícího právní ochrany, netvrdil. Žaloba je tudíž odůvodněna a bylo jí právem vyhověno. Zda do této záležitosti mohl zasáhnouti živnostenský nebo bezpečnostní úřad, je nerozhodné a nebylo potřeba obíratí se touto otázkou.

Čís. 11020.

Pro posouzení otázky, komu má býti zaplacená odměna za provedení díla, jest především rozhodné, u koho bylo dílo objednáno, nikoliv kdo je skutečně provedl.

(Rozh. ze dne 21. září 1931 Rv I 1327/30.)

Žaloba o zaplacení odměny za provedení díla byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c.

N e j v y š š í s o u d uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h:

Předeslati jest, že pro posouzení otázky, komu má býti zaplacená odměna za provedení díla, jest především rozhodno, u koho bylo dílo objednáno, nikoli, kdo je skutečně provedl, neboť není vyloučeno, by ten, kdo se zavázal k vykonání určitého díla, pokud nejde o smluvené plnění ryze osobní, nesvěřil provedení převzatého závazku osobě třetí. To plyne z předpisu § 1165 obč. zák., který rozeznává osobní provedení díla a provedení osobou jinou, ovšem vždy za osobní odpovědnosti podnikatele.

Čís. 11021.

Pro otázku, zda pod ustanovení § 12 (1) vyr. řádu spadá i soudcovské zástavní právo, jehož bylo nabyto v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení v rámci a v pořadí zástavního práva z kauční listiny zaznamenaného v době delší šedesáti dnů před zahájením vyrovnacího řízení, jest rozhodný den zřízení kauční hypoteky, ni-

koliv teprve den, kdy bylo nabyto soudcovského zástavního práva pro pohledávku, nepřesahující rámec kauční hypoteky.

(Rozh. ze dne 21. září 1931, Rv I 1427/30.)

Na základě nálezu rozhodčího soudu Pražské plodinové bursy ze dne 5. února 1929 vymohla si žalovaná firma podle usnesení ze dne 5. prosince 1929 exekuci vnucenou dražbou žalobcovy nemovitosti. Žalobce zažádal dne 20. dubna 1929 o povolení vyrovnání, jež bylo téhož dne povoleno. Pro žalovanou bylo na žalobcově nemovitosti zaznamenáno sub pres. 2. února 1928 pod C 24 zástavní právo z kauční listiny ze dne 31. ledna 1928. K žádosti žalované ze dne 30. března 1929 bylo pod C 60 vloženo zástavní právo v pořadí práva zástavního zaznamenaného podle kauční listiny ze dne 31. ledna 1928. Žalobu, by bylo uznáno právem, že nárok žalované z nálezu rozhodčího soudu Pražské plodinové bursy ze dne 5. února 1929 byl následkem vyrovnacího řízení zrušen, procesní soud první stolice zamítl. Důvody: Spornou jest mezi stranami otázka, zda žalovaná nabyla práva na oddělené uspokojení z nemovitostí až v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení (§ 12 vyr. ř.) tím, že bylo pro ni dne 30. března 1929 pod C 60 vloženo zástavní právo pro její vykonatelnou pohledávku v pořadí práva zástavního zaznamenaného sub C 24 dle kauční listiny ze dne 31. ledna 1928, či zda žalovaná nabyla práva na oddělené uspokojení již před šedesáti dny, t. j. v pořadí kauční hypoteky sub C 24, tedy dne 2. února 1928. Otázku tuto řeší jasně zákon v § 13 vyr. ř., podle něhož vklady a záznamy ve veřejných knihách o nemovitostech mohou býti povoleny a provedeny i po zahájení řízení, řídí-li se pořadí zápisu dnem, který jest před zahájením řízení. V souzeném případě řídí se tedy pořadí zápisu dnem vtělení kauční hypoteky sub C 24, které se stalo dne 2. února 1928, tedy před zahájením vyrovnacího řízení. Při tom jest pro posouzení věci zcela nerozhodné, že kauční hypoteka nebyla v době vtělení sporné pohledávky zatížena jinou pohledávkou, neboť kauční hypoteka v souzeném případě má ten význam, že určuje pořadí zástavního práva pro vykonatelnou pohledávku žalované strany. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvody: Nelze souhlasiti s odvolatelem, že exekučního práva zástavního bylo nabyto v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení, nýbrž jeho vznik spadá do doby vzniku kauční hypoteky (§ 224 ex. ř. a 14 knih. zák.). Nejde tedy o nabytí soudcovského práva zástavního nebo práva na uspokojení podle § 10 vyr. ř., nýbrž o výkon smluvního zástavního práva pozůstávajícího již déle roku před zahájením vyrovnacího řízení, tedy o výkon práva oddělného, které podle § 11 vyr. ř. nebylo dotčeno vyrovnávacím řízením. Lhostejno, že jde o pohledávku úvěrní, neboť i pohledávka úvěrní poskytuje knihovním zápisem hned právo zástavní, nikoli jen knihovní pořadí, čemuž nejlépe nasvědčuje doslov § 224 ex. ř.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolatel pokládá zástavní právo zřízené podle usnesení ze dne 30. března 1929 za zaniklé, poněvadž ho bylo nabyto v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení, k němuž došlo usnesením ze dne 20. dubna 1929 (§ 12 vyr. ř.). Při tom má za nerozhodné, že se vklad zástavního práva stal v pořadí zástavního práva z kauční listiny ze dne 31. ledna 1928 zaznamenaného již usnesením ze dne 2. února 1928, tedy v době delší jednoho roku před zahájením vyrovnacího řízení, maje za to, že tu jde o dvojí různé zástavní právo. Tomuto názoru nelze přisvědčiti. Žalobce namítal, že pohledávka 7.065 Kč s příslušenstvím nevzešla z právního poměru, který byl podkladem zřízení kauční hypoteky pro pohledávky, jež z něho v budoucnosti vzejdou. Bylo tedy zástavního práva nabyto již zřízením kauční hypoteky i pro pohledávku přisouzenou náležením rozhodčího soudu Pražské plodinové bursy ze dne 5. února 1929, která nepřesahuje rámec kauční hypoteky (§ 224 ex. ř. a § 14 knih. zák.). Pro vznik zástavního práva pro spornou pohledávku jest tudíž rozhodný den 2. února 1928, nikoli teprve den 30. března 1929. Nejde proto o oddělné právo, jehož bylo nabyto v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení a jež podle § 12 vyr. ř. zaniklo, nýbrž o oddělné právo na uspokojení, jež vyrovnacím řízením nebylo dotčeno (§ 11 vyr. ř.).

Čís. 11022.

Římsko-katolická farní obec má způsobilost ke sporu.

(Rozh. ze dne 21. září 1931, R II 201/31.)

Žalobu proti římsko-katolické farní obci soud první stolice odmítl, prohlásiv dosavadní řízení za zmatečné. D ů v o d y: Žalovaná strana, římsko-katolická farní obec v R., není právní osobou způsobilou ke sporu. V § 35 zákona ze dne 7. května 1874 čís. 50 ř. zák. jest vymezen pojem farní obce. Jest jí souhrn katolíků téhož ritu, bydlících v témže farním obvodě. Podle § 32 téhož zákona měly býti předpisy o ustavení a o zastupování farních obcí vydány zvláštním zákonem. Zákon tento doposud vydán nebyl; nařízením ministerstva kultu a vyučování ze dne 31. prosince 1877, čís. 5 ř. zák. z roku 1878, bylo obstarávání věcí katolických farních obcí i nadále ponecháno zastupitelstvu místních obcí. Podle § 13 zemského slezského zákona ze dne 15. listopadu 1863, čís. 2 zemského zákona na rok 1864, náleží kostelnímu konkurenčnímu výboru věci stavby, oprav a udržování kostela. Z toho vyplývá, že jako žalovaná strana může podle okolností přijíti v úvahu konkurenční výbor, pokud se týče obec sama. Nikoliv však římsko-katolická farní obec, již není. Tato nemá způsobilosti ke sporu. Tento nedostatek nemůže býti odstraněn a proto bylo již před nařízením ústního jednání vysloviti zmatečnost řízení a z toho důvodu žalobu odmítnouti (§ 7 c. ř. s.). R e k u r s n í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by, nehledě k domnělé zmatečnosti, o žalobě dále po zákonu jednal. D ů v o d y: Soud první stolice prohlásil řízení za zmatečné a odmítl žalobu jsa toho názoru, že žalovaná strana »Římsko-katolická farní